

og i hvert Tilfælde har jeg ladet mig forsikre om fra sagkyndig Side, at selv om Forskrifterne kunne se generende ud, ere de dog i Virkeligheden ikke saa generende, og man har ment, det vilde være vanskeligt at give de vedkommende Lov til, naar det behagede dem selv, at godtogse, at de indførte Varer vare lovmedholdelige.

§ 29 indeholder jo Bestemmelser om, at Mejeriet hæfter for, er ansvarligt for begaaede Overtrædelser, saa længe Varen er i den første Købers Haand, men heller ikke længere. Man har ment, at det ogsaa vil være ret generende for Handelen og Omsætningen. Men her vilde jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister, idet jeg i øvrigt ikke skal komme videre ind paa denne Bestemmelse. Der staar i sidste Linie af § 29, at naar Emballagen er forsynet med de originale Kontrolsedler paa den første Købers Lager her i Landet, „er alene Mejeriet ansvarligt for den begaaede Overtrædelse”. Skal det forstås saaledes, at Mejeriet er *alene* ansvarligt, naar Smørret er hos den første Køber, men naar det saa er gaaet videre, ere *baade* Køberen og Mejeriet ansvarlige? (Ministeren nikker). Det glæder mig at faa dette bekræftet af den højtærede Minister. Naar dette er Tilfældet, har jeg ikke et Ord at sige angaaende § 29.

Saa vil jeg omtale § 1, nærmest nogle redaktionelle Spørgsmaal. Der staar i næstsidste Linie i § 1: „dog kun, for saa vidt de nævnte Landbrugsprodukter ere egnede til Menneskeføde”. Jeg tror ikke, at det redaktionelt gaar an at beholde dette Udtryk. I § 23, andet Stykke, vil man finde omtalt „Kød, Slagteaffald, Fedt og Talg samt Pølser og andre tilberedte Kødvarer af fremmed Oprindelse”, og det siges, at dette „kun maa udføres her fra Landet o. s. v.” Nu indføres der som bekendt en Del Fedt her til København, hvoraf noget er egnet til Menneskeføde, men andet ikke, og dette andet skal bruges til Fabrikdrift eller andet Brug. Der foreligger nu Mulighed for, at dette Fedt, som ikke er egnet til Menneskeføde, bliver ommærket, naar det har været nogen Tid her i Landet og ført ud af Landet som værende egnet til Menneskeføde. Jeg tror, at England har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og jeg antager, at denne Bestemmelse netop søger at ramme en slig Ommærkning af Varer, der ikke egne sig til Menneskeføde. Men hvis saa er, omhandler § 23 ogsaa Varer, som ikke ere egnede til Menneskeføde, saa jeg vil henstille til den højtærede Minister at overveje, om det ikke er rigtigt at faa en redaktionel Ændring der.

Med Hensyn til første Stykke i § 23 ønsker jeg ligeledes at gøre en Bemærkning af redaktionel Natur. Der har ved tredie Behandling i Folketinget været stillet 42 Ændringsforslag af Sprogudvalget til dette Lovforslag, men jeg tror, det havde været rigtigt, om Sprogudvalget ogsaa havde stillet en Ændring til Bestemmelsen her. Der staar nemlig: „saafremt Udførselsbestemmelserne i det Land, hvorfra Varen kommer, ikke give fornøden Garanti med Hensyn til disses Sundhedstilstand”. „Disse” kan efter min Opfattelse ikke referere til andet end til „Udførselsbestemmelserne”, men jeg har aldrig hørt Tale om Udførselsbestemmelser „Sundhedstilstand”; og jeg vil tilføje, at hvis man f. Eks. retter det til „dens Sundhedstilstand”, saa at dette kommer til at henvise til Varen, er jeg heller ikke tilfreds, for ganske vist kan man udmærket godt tale om levende Kreaturers og Høns' Sundhedstilstand, men Sundhedstilstanden af f. Eks. en hermetisk henkogt Vare synes jeg ikke ret vel, man kan tale om, i alt Fald finder jeg ikke, det er noget heldigt Udtryk. Jeg henstiller disse Bemærkninger til den højtærede Ministers Overvejelse.

Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg i øvrigt anbefaler Lovforslaget til, som den højtærede Minister sagde, hurtig Fremme. Som jeg har bemærket, har Forslaget været underkastet en saglig Behandling i det andet Ting. Den højtærede Minister vil sikkert ikke blive skuffet i sit Haab om, at det ogsaa i dette Ting vil blive underkastet en fuldstændig saglig Behandling, og jeg slutter mig til den højtærede Ministers Haab om, at vi ville kunne arbejde saa hurtigt, selv om vi maatte finde det rigtigt at henvise Forslaget til et Udvalg, at det kan være færdigt, lad os sige inden Paaske. Vi vide jo ikke, hvor længe vi blive sammen, men det er dog rigtigst at sørge for, at denne Lov saa vidt muligt bliver færdig inden Paaske.

Ravn: Da vort gode danske Smør tilkæmpede sig Førsterangspladsen paa det engelske Marked, var det hverken gennem Beskyttelse eller Begunstigelse af nogen Art, det skete udelukkende ved den danske Landbostands Energi og Dygtighed, støttet af en forstaaende og interesseret Handelsstand, og Navne som Segelcke og Docent Fjord vare knyttede til denne Periode. Da vi saa havde naaet at faa Smørret frem i første Række derovre, fik vi bedre og bedre Færdselsforbindelse med England, og vi fik den dygtige Konsulent Faber derover for at varetage vort Smørs Interesser paa